

Tărâmul Dintâi

Gerra Orivera

am să cobor pe rădăcinile
ce țipă din formolul atâtor vieți
consumate grăbit cu bârnă-n retină
laboratorul va trebui să-și schimbe profilul
vitrina lumii se schimbă debusolant
luna isterică urlă mai tare ca lupii
la visele mele
sângerarea din lut hărți de-ntuneric
pe lumina din mine
în tatuaje grele tot vrea să imprime

am să cobor cu ruguri în palme
pe rădăcina pământului
în miezul de început
forfota semințelor
potențele care-și pretind galoanele
în irisul lumii prăfos
incertă transcriere
ca și trăsnetul ce oriunde poate să cadă
când valoarea-i transfugă în onirice plaiuri
prea mare-i vacarmul din uterul lumii
nașterea încă stă în balanță
filtrată egal de alb și de negru

am să cobor pe tărâmul dintâi
și-am să înfig tridentul
în mine

din sângele meu vor țâșni arteziene
cu ochi de lumină